

96 ods. 2 ZFEÚ (keďže Komisia nevydala požadované povolenie) a neslúži ochrane zraniteľného odvetvia hospodárstva a okrajových oblastí, pričom stanovenie Helénskou republikou minimálnych hraníc poplatkov za dopravu tekutých palív úžitkovými cestnými vozidlami nie je v súlade s pravidlami slobodnej hospodárskej súťaže, v dôsledku čoho musí byť okamžite zrušené.

Komisia navyše tvrdí, že zákon č. 3054/2002 umožňuje helénskej vláde kontrolovať počet súkromných cisternových vozidiel na cestách, čím predmetné ustanovenie porušuje slobodu usadiť sa, pričom je súčasťou súboru helénskych legislatívnych predpisov, ktoré sa v konečnom dôsledku nie len snažia zachovať uzavretosť profesie dopravcu ropných tovarov, ale aj chrániť silu každej zo spoločností pôsobiacich na trhu. Určenie počtu cisternových vozidiel spoločností obchodujúcich s ropnými výrobkami správnym orgánom nie je nevyhnutné na účely prispôbenia uvedených podnikov trhovým podmienkam, a nemožno ho ani odôvodniť dôvodmi verejnej bezpečnosti (cestnej bezpečnosti) a verejného zdravia.

Komisia tvrdí, že Helénska republika nepredložila dostatočné vysvetlenie a údaje, ktoré by odôvodňovali prijatie uvedených obmedzení, v dôsledku čoho § 4 zákona č. 383/1976 a § 6 a § 7 zákona č. 3054/2002 spoločne s ministerskými dekrétmi na vykonanie uvedených zákonov a s uložením poplatkov (v určitých hraniciach) za dopravné služby poskytované úžitkovými vozidlami porušuje článok 49 Zmluvy o fungovaní Európskej Únie (predtým článok 43 ES).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Amsterdam (Holandsko) 8. júla 2010 — A. Salemink/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)

(Vec C-347/10)

(2010/C 246/53)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Amsterdam

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: A. Salemink

Žalovaný: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)

Prejudiciálna otázka

Odporuje ustanoveniam práva Európskeho spoločenstva, ktoré slúžia na uskutočnenie voľného pohybu pracovníkov, najmä ustanoveniam v hlave I a II nariadenia č. 1408/71⁽¹⁾, ako aj článkom 39 ES a 299 ES (teraz článok 45 ZFEÚ a článok 52 ZFEÚ v spojení s článkom 335 ZFEÚ), skutočnosť, že zamestnanec zamestnaný mimo územia Holandska na pevnom zariadení, ktoré sa nachádza v holandskej časti kontinentálneho šelfu u zamestnávateľa so sídlom v Holandsku, nie je poistený vo vnútroštátnych zákonných poisťovniach pre zamestnancov iba z toho dôvodu, že nemá bydlisko v Holandsku, ale v inom členskom štáte (v tomto prípade: Španielsko), napriek tomu, že je holandským štátnym príslušníkom a má možnosť byť dobrovoľne poistený za v podstate tých istých podmienok, aké platia pre povinné poistenie?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001 s. 35).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Lotyšská republika) 9. júla 2010 — SIA Norma-A a SIA Dekom/Ludzas novada dome

(Vec C-348/10)

(2010/C 246/54)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Dovolatel'ky: SIA Norma-A a SIA Dekom

Odporkyňa: Ludzas novada dome

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 ods. 3 písm. b) smernice 2004/17/ES⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že zmluva, ktorou sa poskytovateľovi udeľuje právo využívať služby hromadnej autobusovej dopravy, pričom protiplnenie spočíva čiastočne v práve využívať predmetné služby, obstarávateľ poskytuje poskytovateľovi náhradu za straty súvisiace s poskytovaním služieb a normy verejného práva, ako aj zmluvné dojednania, ktoré upravujú poskytovanie týchto služieb, navyše obmedzujú riziko súvisiace s poskytovaním služieb, sa má považovať za koncesiu na verejné služby?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, je článok 2d ods. 1 písm. b) smernice 92/13/EHS, ktorá bola zmenená a doplnená smernicou 2007/66/ES⁽²⁾, priamo uplatniteľný v Lotyšskej republike od 21. decembra 2009?
3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku, má sa článok 2d ods. 1 písm. b) smernice 92/13/EHS vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na zákazky zadané pred uplynutím lehoty stanovenej na prebratie smernice 2007/66/ES do vnútroštátneho práva?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov obstarávania subjektov pôsobiacich v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb (Ú. v. EÚ L 134, s. 1; Mím. vyd. 06/007, s. 19).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/66/ES z 11. decembra 2007, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokiaľ ide o zvýšenie účinnosti postupov preskúmania v oblasti zadávania verejných zákaziek (Ú. v. EÚ L 335, s. 31).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus (Fínsko) 12. júla 2010 — Nordea Pankki Suomi Oyj

(Vec C-350/10)

(2010/C 246/55)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Nordea Pankki Suomi Oyj

Žalovaná: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 13 časť B písm. d) bod 3 a bod 5 šiestej smernice 77/388/EHS⁽¹⁾ o dani z pridanej hodnoty vykladať v tom zmysle, že služby Swift, opísané v bode 1 uznesenia vnútroštátneho súdu, ktoré sa využívajú v platobnom styku a pri transakciách s cennými papiermi medzi finančnými inštitúciami, sú oslobodené od dane z pridanej hodnoty?

⁽¹⁾ Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mím. vyd. 09/001 s. 23).

Žaloba podaná 13. júla 2010 — Európska komisia/Helénska republika

(Vec C-353/10)

(2010/C 246/56)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Patakia)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Helénska republika si tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2006/117/Euratom z 20. novembra 2006 o dozore a kontrole pri preprave rádioaktívneho odpadu a vyhoretého jadrového paliva,⁽¹⁾ alebo v každom prípade tým, že ich neoznámila Komisii, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.

— zaviazať Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2006/17 do vnútroštátneho práva uplynula 25. decembra 2008.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 337, 5.12.2006, s. 21.